

Sygn. akt I ACz 897/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko (spr.)
Sędziowie:	SA Kazimierz Rusin
	SA Anna Pele

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. (...) S.K.A. w R.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w Ł.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy z dnia 31 lipca 2012 r., sygn. akt VI GC 118/11

postanawia:

oddać zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił apelację pozwanego.

W uzasadnieniu wyjaśniono, że prawomocnym postanowieniem z dnia 22.12.2011 r. oddalony został wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty od apelacji. W dniu 13.06.2012 r. doręczono mu wezwanie do opłacenia apelacji, w odpowiedzi na które w dniu 20.06.2012 r. ponownie wniósł o zwolnienie go od należnej opłaty. Sąd Okręgowy uznał jednak, że pozwany nie wykazał żadnych nowych okoliczności i mając na uwadze treść art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. jedn. Dz.U. z 2010 r. nr 90, poz. 594 ze zm.) - ponowny wniosek odrzucił.

Równocześnie Sąd Okręgowy, odwołując się do treści art. 112 ust. 4 powołanej ustawy, stwierdził, że ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach nie przerwał biegu terminu do uiszczenia opłaty od apelacji, który upłynął bezskutecznie w dniu 20.06.2012 r. W tej sytuacji apelacja pozwanego, jako nieopłacona, podlegała odrzuceniu, na podstawie art. 370 k.p.c.

Pozwany w zażaleniu domagał się uchylenia powyższego postanowienia. Podniósł, że nie jest już reprezentowany przez fachowego pełnomocnika i nie miał wiedzy, iż podniesione we wniosku okoliczności w zakresie pogorszenia jego sytuacji finansowej muszą być udowodnione, oczekując, że w razie wątpliwości zostanie wezwany przez Sąd o odpowiednie dokumenty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W sprawie nie budzi wątpliwości, że sytuacja finansowa pozwanego była już przedmiotem oceny przez Sąd Okręgowy, który nie znalazł podstaw do zwolnienia go od opłaty od apelacji (k.180).

Składając ponowny wniosek (k.224) pozwany w żaden sposób nie udokumentował podniesionego w nim faktu pogorszenia sytuacji finansowej spółki, oczekując - jak to wynika z treści zażalenia - na stosowne wezwanie ze strony Sądu.

Oczekiwanie przez pozwanego, że sąd zastąpi jego inicjatywę dowodową nie znajduje jednak podstaw w obowiązujących przepisach, zwłaszcza w sytuacji, gdy pozwany jest profesjonalnym podmiotem gospodarczym. Obowiązek przedstawienia dowodów na poparcie sytuacji materialnej wnioskodawcy nie może być egzekwowany poprzez wezwanie o uzupełnienie braków w oparciu o art. 130 § 1 k.p.c., ponieważ braki dowodowe nie są brakami formalnymi i nie usuwa się ich w trybie tego przepisu.

Nie dysponując żadnymi dowodami, które wskazywałyby na zmianę sytuacji finansowej spółki od czasu rozpoznania poprzedniego wniosku o zwolnienie od opłaty od apelacji, Sąd Okręgowy podjął trafną w świetle art. 107 ust. 2 w/w ustawy o kosztach sądowych, decyzję o odrzuceniu ponownego wniosku. To zaś w dalszej kolejności, wobec nieuiszczenia w wyznaczonym terminie należnej opłaty, skutkowało odrzuceniem apelacji pozwanego.

Z tych względów zażalenie należało oddalić (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

(...)

1) (...) adw. J. J.;

2) (...)

R., (...)

Bk/